DIBTHRHEBUH CONITUKU, EKOHOMIKU, KYNDTYPU I FPOMACCBROFO MUTTA

Herausgeber I. Tarasiuk — Verantwortlicher Redakteur W. Bender, Printer: "Ukrainian News", Neu-Ulm, Ludwigstraße 10 Language: Ukrainian Post address: "Ukrainski Wisti", Neu-Ulm, Ludwigstraße 10 — Phone: 7529

виходить у неділю й четвер

Польиц,

UKRAINISCHE NACHBICHTEN-UKRAINIAN NEWS Даписи і висти в справах развинійних і важі-Beabrin: Kyrejko Viktor, 35 rus Inler-de-le Fontane Liege.
L'OARMAIN: Wiktor Harasymenko.
Marienbaulatr. 28 Utrecht. (Holland).
Ramaga: L Serdiuk, 187 Delaware
Ave., Foronto Om
Homedyeam: Zapolenko Serhil San
Ra zela Toro Calle el Carmen 16 27/1
Caracza Venezuela.
Antenzina: Throdoso Malania sicrpaniëess seacessra sa aspscy: "Ukra inaki Wisti", Neu-Ulm, Ludwigatr. 10,

inaki Wisti, Мен-Штп, Бламірат, 10, Согтаду, Наві закордовні представляватся полагод-жукть справи радансійні й идиністраційні, праймають передплатува за соцеста інші сплати

Assepsass as a souscratismi catara
Assepsass Mykola Smottansky, 487
Clavoland S. Brooklyn S. N. Y. U.S.A.
Astrain: Andril Bondarenko, 78.
Kensington Park Road, London, W. H.
Aberoim: S. Bolh view: Saizburg,
Lager Heilbrunnerstrasse 28/4
Konto M 2934 — Sparkasse, Saizburg I
Alter Markt 3.

Alter Markt 3.
Accroania: Mr. Krywolap Sernii
Box 1536.M.G.P.O. Adelaide, S. Australie
Opanuta: Mr. Serge Lewitcki 6
impasse Langlois Paris 18e France,
Konto — Paris C.C.-8.286.55

сиосения пероделета пиданивитку або одному

Адміністрація надендає часопис

з васнях представлянить за кордовения коль-портврам часоляс влассялаеться без нехереа-ньої еписата этіжне з домоначанию.

Antenzinai Theodoro Hajewicz, Santiago Plaul 3657, Villa Caraza Buenos Aires

Buenos Aires
Busalzia: Petruk Wasyl, Correto
Bynaslzia: Petruk Wasyl, Correto
V, Prudente Vila Bella Rua Mimosa
Nr. 11, Sao Paulo Brasilien

Неділя 5. грудня 1954 р.

Рік видання Х. ч. 97 (872)

бувальщина дідів, узагальнения нації. Німень мас «гаймат», зигліснь — «моперланд», росіяння — «род'ну», а ми --Батьківшину...

Ватыківщина!

Багато з нас навчилися її любити, щойно опинившись на чужині. Щойно усвідомили, про значить блукати чужим небом, збувати довгі роки сірих кварталах чужих міст. Батьківщина у відношенні до своїх літей мае таку ж притягальну силу, як і матнетні поля півночі до стрілек шкіперських компасів. Тому всі, кто опинитьтають свої очі в П напрямку. Ці погляди завжди виповнені тугою за всім, що властиве лише тій чи тій країні. Англісць далекому плаваний пригадує собі розбещений гумор своїх земляків, шкот квітку «лавендер», що росте лише на жужільних висипах півночі, німець славне баварське пиво, румун - кукурудзяні плантації, українець — топол й соняшники... Опы туга за пітчизною с мірило нашої до неї прив'язаности. Втекти від неї неможливо, бо вона завжди кличе. На змаг, двобій, чин. І у відповіль на цей поклик ми завжди відповідаємо їй готовністю, відданістю

Поет посилас їй свої палкі рими. Політик — керусться її добром Войовник чекає на останній сигнал. Все не разом — поеднуюча, синівська

данина своїй землі.

Дехто, засліплений і затьмарений, допускається до спекуляцій ім'ям Ватьківшини, намагається і авторитетом форсувати інтереси майже приватньо-го характеру. Це — перегинання можливого. Це — нерозважи: кроки до эломання споконвіку встановлечих норм В результаті ці надуживоння «компетенціями» не йдуть на користь Ватьківшини.

Мораль із цього проста:

Ми - для Батьківшини! Щойно виконавини всі свої обов'язки перед нею -Ватьківшина для нас. Значить, як члени однісї нації, як люди одні ї крови, мусимо в своїх вчинках керуватися покликом цієї крови Бо помијяку можна зробили протягом годин і див але щоб направили її, -- треба років і століть. Тому наше місце в одній могутній колоні, на единному шляху, з сдиною метою. Так велить Батьківщина і такими вона жоче нас знову взяти під свої комла

Якщо вигукусмо «Батьківщина понад yce!», то свої дії мусимо координувати із змістом цього гасла. В протилежновипадку перспектива ясна: небо, вицвілі в туманах міста, безконечні шляхи непривітної чужини...

Чужина чи Батьківщина" Батьківшина!

Тоді плече до плеча, меч до меча, слово до слова — 1 дорога до неї скоротиться вдесятеро й двадцятеро.

Ні любов, ні дружба, ні взасмоповага не об'єднують так мідно людей, як спільна ненависть до чогось,

A. HEXOB

переговори з египтом у парижі

ПАРИЖ (ЮП). 27. 11. французький прем'єр-міністер Мендес-Франс провадив переговори з сгипетським послом у Парижі ель-фаляки. З поінформовавих кіл повідомищоть, що розмови відбулися на прохання прем'єр-міністра з американською допомогою запропонувати прининения сгипетських ралюпересилань, що закликають населения Павичної Африки до почотання проти французів.

КАТР (ДПА). Сгипетський військовий атаціе полковник Ікаша повідомив у Каїрі, що прем'єр-міністер Нассер паурядовим радіостанціни, щоб пересилания, спрямовані проть французької політики в Пізнічнія Африц, були в майбутньому менш гостра Він сказав, що Нассер розпоридився зробити все, щоб дати мождивість прем'єр-мінистрові Мендве-Франсу пиотогон опош изивного отого итенох ітичного курсу Франції в Північній

Нова японська демократично партя що складається з супрогивників прем'ср-міністра Йошіла пілкинула пролозиим піберальної партії Йошіда про об'-елижня. (ЮП)

Гротеволь вимагає створення армії Московська конференція обговорює спільні заходи проти західньонімецького озброенця

По закінченні цього засідання кон-

рокого представникам західньої преси.

На цьому засіданні головував поль-

ський прем'ср-міністер Церанкевіч.

(АП), 30, 11, прем'єр-міні- їх кордон'я Позицію Шірокого негай- переговорів. Його уряд готовий вести МОСКВА (АП), 30. 11. прем ср-мин по підтримали делегації совстської зо- такі переговорів. мого уряд готовий вести стер уряду совстської зони Німеччини по підтримали делегації совстської зо- такі переговори на основі Ваймарської Гротеволь, промовляючи на східньоевропейській конференції безпеки в Москві, вимагав створити, якщо паризькі збройні сили. «Якщо в Західній Німеч-

MOCKBA

чині буде знову відроджено мілітаризм створено регулярну армію, Німецька демократична республ'я змушена, у відповідь на ці заходи, створити національи військові бойові сили, що були б спроможой захищати мириі прагиенля робітників Німецької демократичної - сказав совстозональний прем'єр-міністері

На цьому засіданні конференції чехословацький прем'єр-міністер Шірокі запропонував, щоб вісім держав, що приявні на конференції, зорганізували спільні заходи для посилення і координування своїх збройних сил, включно до створения спільного головного командування. Відбудова західньонімецьких збройних сил-створює небезпеку

донам Чехо-Словаччини, Польщі східньозональній республіці. На основі цього східні держави мусять створиги дієві і спільні заходи для охорони сво-

«РОЗВ'ЯЗКА ЗАРУ ОСТАТОЧНА»

угоди про Зар з 23, жовтич — остаточбудь-яке питання в справі цього договору. Франція зробила поступи, як! проте не стосуються французько-зарського грошового ! митного союзу. «Мы нічого не зробили, щоб ускладиити цю

із 1948 року мін'єтер сільського госпо-

до радикального крила націоналістів,

яке, між іншим, вимагає шілковитого

відокремлення чорних від білих. Полі-

тичні спостережники Південної Афри-

пружности народів.

с сила, якою вона може виступити проти нової комуністичної агресії на місцих і засобами за власним вибором. Міністер закордонних справ вивокає, проблему, але я не маю враження, що що небезпека нової світової війни супротивна сторона платить нам таки- сьогодні менша, як кілька років тому. Все ж Америка буде і далі пильною. Стрійдом -- прем'єр-міністер Південної Африки ПРЕТОРІЯ (ДПА), 30. 11. депутати і се- му житті. У виборах 1948 р. він витиснатори національної партії Південно- нув також з уряду Смаца, старого бур-Африканського Союзу обради на на- съкого генерала і керівника об'єднаної ступника Маляна Йоганеса Стрійдома, партії, Згідно з законами, що він їх Того ж дня д-р Малян подався до ди- запровадив, для білих і черних створи-

Церкви, США І ВЕЛИКОБРІТАНІЯ ГОТОВІ ДАТИ ГАРАНТИ ЩОДО ЗАРУ

Згідно з тими законами, білим заборо-

Голляндської реформаційної

ки розраховують, що прем'ср-міністер Стрійдом запровадить іще гостріший ЛОНДОН (ЮП). За повідомленням курс у внутрішній політиці, без огляду урядових кіл, Сполучені Штати і Вена настрої населення, що розмовляє ликобрітанія «в принципі» погодилися англійською моною. Стрійдом раніш ви--гарантувати» підписані в Парижі німагав повного відокремлення П'яден- мецько-французькі угоди щодо Зару, уряд надав право політичного азеляю. но-Африканського Союзу від Велико-Ні пілписи практично вже означатибрітанії. Але сьогодні він виступає за муть, що Великобрітанія і Сполучені перебування Південно-Африканської Штати ґарантують угоду про майбут-Республіки в рамках брітанської співність Зару аж доки не наступить остаточне врегулювания з часом заключения Димісія Маляна означає відхід з по- німецького мирного договору. Але Лонлітичної арени наймаркантиїнюї осо- дон і Вашінттон не пропонуватимуть бистости. Це його думки про «в'докрем- своїх підписів, лише зачекають на внления Південної Африки в політично- могу обох підписаних країн,

3MIHA KOHCTUTYULI B ILIBQEHHIN KOPEL

місії. Малян запропонував на своє місце ли окремі залізничні пагони, окремі

міністра фінансів Навента, але біль- лавки в парках і автобусах, окремі

ийсть національної партії висловилася вхеди до залізничних станцій, пошто-

за Стрійдома. Стрійдом мас 62 роки, він вих відділів і громадських примішень.

дарства в уряді Маляна. Він належить нено одружуватися з чорними. Малян є

корейські національні збори постановиконституції ли, що внесок про зміну осягнув, коч і бракувало одного голосу, потрібної кількости двох третин голосів, за яким президент Рі може залишитися і далі, після закінчення передбаченого часу урядувания, на чол; Пів-денної Кореї. 27. 11., під час голосувания, 135 депутатів із 203-х голосували за зміну конституції. Уряд повідомив, що німали рук

СЕУЛ (АП), 28, 11. після бійки і ви- 135, а не 136, голосів склають дві третиходу опозиції та незалежних, південно- ни всього числа, що потрібне для зміни конституції, Коли 29, 11, опозиція виступила проти, дійшло до бійки, наслідком якої опозиція покинула приміщення. Тоді годови національних зборів повідомив, що присутиї одноголосно вирішили, що 185 голосів становлять необхідних дві третини, щоб эмінити конституцію, коч деякі з 125 присутніх депутатів під час голосування не під-

Відповідь ОН в справі меморандуму ВО УНРади

У відповідь на меморандум, надісланий до Об'єднаних Надій у справі примусового виселения кремлінським урилом українців до Казахетану та Сибіру, Виконавчий Орган Української Напіопальної Ради одержав листа від Еконоявшої і Соціяльної Гади Об'єднаних Націй, в акому повідомляється, що, згілно з правильником Ради та іспуючою практикою, менорандум буде пода но до відома уриду СССР з жазанням від пього поленень. На прохання Економічної з Соціяльної Ради ОН, Виконавчий Орган вислав

свою згоду, moő у поданці до урвду СССР будо патэано автора меморанду-му, себто Виконавчий Орган Українсь кої Паніональної Ради. По одержаний від уряду СССР відповіді, пятаниня, порушене Вяконавчим

Органом УИРади, може бути розглидане органами ОН. Про зальший перебіг справи меморандуму Українське Інформаційне Бюро

буде спосчасно інформувати.

(Українське Інформ. Вюро)

Німеччини, Совстевкого Союзу і конституції, Свою вимогу про створения східньозоналыму військових сил він обґрун-

кві, вімагав стаорія, кві, вімагав стаорії, передав текст промов Гротеволя і Ші- виставити армію силою 500 000 воля в, що матиме модерну эброю і буде пов'язана з західніми державами, які приховують своїх намірів супроти Ні-В своїн промові Гротеволь знову го- мецької демократичної республіки. «Соворив про переговори між урядами ветська зона вирішила відповісти на Папкова і Вонну щодо об'єднання Ні- кожну спробу проти її пезалежности, меччини, підкресл жим, що його уряд спротивом. Тому вона мусить мати рене ставитиме жади и передумов до цих гуляриі збройні сили».

Даллес проти бльокади Китаю

«Перший обов'язок Сполучених Штатів — охороняти свої права мирімми засобами»

ВАШІНІТОН (ЮП). 29. 11. міністер «Співіснування сьогодні вибагливе слозакордонних справ Даллес, виступаючи во. Для нас воно означає толеранцію Промовляючи на об'єднани! фермерської молоді, Даллес сказав, що перций обов'язок Америки полягае в забезпечени! свого права і права своїх підданих усіма можливими мирними за-ПАРИЖ (ДПА). Французький посол собами, не загрожуючи миру. Америка Зар, сказав американським студентам гостро реагуватиме, але не дасть себе Парижі, що німецько-французькі спровокувати Даллес, що обговорив свою промову з Айзенгауером, підкресні. Не може бути й мови, щоб стояло лив, що основним внеском, який може зробити Америка гля утримування миру,

з радіопромовою, відкимув вимоги сена- супроти інших думок. Чекаємо, що вотора Новленда, щоб у відплату за за- но означатиме для міжнароднього комусуджения 13-х американців розпочати нізму? Самоэрозуміло, ми посиленно морську бльокаду біля берегів Китаю, слідкуватимемо за ознаками справжнього повороту в наставі намірів світового комунізму. Москва останнього часу ніби застосовує тихіший тен, у той час як Пекін розмовляє і діс з «посиленою гарячковістю». Можливо це пояснюеться тим, що комуністичний інтернаціонал хоче спробувати іншим способом эробити розлад між народами вільного світу. Втихомирення в Евроі виклики в Азії говорять про нові тактичні приготування Кремлю. Головие завдания паризьких угод -

не тільки створення сильної оборона в Захілній Европі, а також обмеження контроля эбройних сил. «Ми кочемо бачити, чи Советський Союз викориетае нагоду Московської комференції східнього бльоку, так як 1 Захід, щоб на эдоровий розсуд визначити межі військової потужности в своїх районах». Арм'ї східнього бльоку і далі падто сильи! для оборонних цілей.

ГІРОГІТО ВІДКРИВ ПАРЛЯМЕНТ

ТОКІО (АП), 30, 11, японський імператор Гірогіто відкрив надзвичайне засідання японського парляменту, під час якого правдоподібно розглядат муть долю уряду Йонида, що перебувае при владі вже шість років. У своїй промові Гірогіто вимагав від парляменту працювати для демократичної Японії і для світового миру. В той час, як імператор, проголошуючи промову, сидів на багатоприбраному троні, всі депутати і міністри служали її стоячи.

Сімом польським матросам, що, закривши свого капітана в каюті, прибули у вересні риболовним човном з Північморя до Лондону, англійський ного

KOPOTKI BICTI

46,0 млрд долярів виплатив американський уряд допомоги и позички для псього світу за деп'ять років після війни, Сюди входять, як головий видатки, післивоенна відбудова Західньої Европи, підсилення альянтів у «холодній війні», корейська війна й оборонна система проти комуністичної агресії.

У Львові віби знову відбудовано важко зруйновану під час війни перкву Марії Маглаливи.

Генерала Грюнтера, головного командувача військами НАТО, французький уряд нагородив найзниции орденом французького Почесного легіону -- Великим Хрестом. (AIIIA)

100 000 марок передав уряд Німецької Союзної Республіки Червоному Хресту для жерть катастроф в Південнія Італії, Гаїті і в канадійській провінці

Під час катастрофи літака бельгійських эбройних сил загинуло 16 ссіб. Турбіновий літак упав на старшивський клюб.

4 пожежі в Фінляндії протягом в двів спричинилися до 25 жертв. 9 сиріт згоріло в одному сиротинському буденку

16 японських студентів присипала снігова лявина на «Святій горі» біля Фуняма

50 000 фраків замовив Советський Союз у Швеції. Іх постачатимуть на сснові шведсько-советського договору

Докір комуністам ДЕЙЛІ (АП). На багатолюдинх зборах

Дейл: індійський прем'єр-міністер Неру спримував гострі напади проти комуністичної партії Індії. Він обвинувачував її, що вона хоче викликати бунти незадоволения і неспокій у країні. У промові, під час якої Неру висловлюванся про свої праження щодо комуністичного Китаю, він вказав на ті «небувал! ще поступи в історії» Індії з часу тдобуття сім років тому її незалежности. Але комуністи спрямовують свій погляд на Совстський Союз і червовий Китай замість того, щоб оцінити досягнения в своїй країні. Смішно уявляти собі, що поступ можна досягти тільки насильною революцією, Застосування насилля - чуже душі і традиціям Індії. Хто вірить у насилля, не має місця в житті серед народу нашої країни. Комуністи втратили велини глузд і замінили його крилатими словами, - говорив індійський прем'єр-міністер. Індійський уряд, негаючись, енергійно

виступатиме проти кожного, кто пооповідує чи застосовує пасилля або шковить едиости. Говоричи про зовнішню політику, Неру сказав, що червоний Китай під час розв'язання своїх питань не повијстю дотримусться совитських

Московська конференція країн східнього бльоку

«Правда» догримується пляну Молотова, проголошеного на Берліцській конференції

(Від нашого власного кореспондента)

Берліп кінець листопада

29. вистопада в столиці Советського Союзу розпочалася конференція країн вилив на ежопомічаю-подітичний розехіднього бльоку, в якій, поряд СССР, беругь участь усі яого скідньоевропейські сателіти. Комуністичний Китай виступае в ролі країни-спостережника. Але, не зважаючи на цей виразина карактер мосховської зустрічі, з хомуні-стичного боку, як і перед цик, говориться про «загальноевропейську конфе-

Наради представникиз комуністичних ридів Східньої Европи нагадують поабиј зустрічі 1948 і 1950 рр. в Празі. Коли шість років тому в столиці Польизбудалася конференция міністрів закордонних справ країв східньяю бльоку — толі ще за участи Югославії, безпосереднье перед вибухом комракату - 71 завдания, прии з Комиформом рівнюючи до тодішньої сытуації, з багатьох точок погляду були подіби. геперіация Рішения Варшлівської конререний розциновани годи ин горовах зания лондойських рекомендацій шістьох краня щоло ослабления окупаціяпої політики в трьох західніх окупа-пійних зонах Німечення Вона служили, даль, тактыці Москвы произгандывно посилювати иінецьку небезпеку, щоб тим свыим за допомотою пього прив'зати ще сильніце сателіли країни зо себе. Вимагаючи вонтролю чотпрвох

держив над тяжкою промисловістю Руру, Советський Союз хотів эдобучи виток Заходньої Німечрови, Берлінська бльокада мала надати гдуже переконливу» силу вимогач Варшивської конференції. Після перачки цієї тактики через два роки дливно до паризькој конференції країн східнього бльоку,

Завжди та ж сама мета

Празыка комференція відбулася за дуже змінених взасмий Місце, на якому на Варшивській комферемції сидів югославській мішетер закординим сприв, заінила людина, що прабула з пејснувочој тоді јазе держави. Георг Дергингер, надужавил призамил акого сьогодні в Берліні поводають за бру-гальну безтактикть, репрементувая наймолодично сателіта Москви з. за-Демократичну Республіку. Приграма Празької конферсиції полив намигаюр стримати поличал зах'яніх пержав «Пероти вже одни рів існуючої Німецької Союзкої Республіки Один в головина причен причен ск демонстрацій полигала в перециоді віченьяо-французького породуминя, по ганданся на горизонті, з таком розладназна питания принцател Німецької Соовної Республиство постривої політични господарської спотезні Прополиції в па-

(Janiaucum na 4-n croplant)

Атмосфера виборів у західньому Берліні

Серед скандалів зайувається про родю міста за залізною заслоною (Власна кореспонденція «Українських вістей» з Берліну)

щ общатимуть наново депутованих міської ради яка з упаті на місто-веия носить ивзву міського парляменту. Крім того будуть зному переобрані члекрів гого будуть знову переобрані чле-пі районових рад Від часу першях по-восиних виборів під в неподіленому Верліяй 1946 р. і віл західньоберлів-ських 1850 року минуло багато бурхли-вого часу. Зокрема останкі вибори від-бурадися під знаком свіжої інге в пам'ли всіх берлінгів советської бльокади міста. Дух спільного спротиву ії осягненої перемоги в боротьбі з большевицьким насыльством відсував на задній плян міжнартійну гризню, Спричинатася до того також динамічна постать берлінського бургомістра Ернета Ройтера, який умів піднятися на справд; понадпартійний рівень. Після його смерроздетілася т. зв. велика коаліція соціна-демократів, християнських дечократів і лібералів. Найсильніша парня (44 відсотків усіх голосів у виборах 1950 року) перейшла до опозиції. Наступник Ройтера християнський демократ д-р Шрайбер не дорівняв Ройтеров: в здібності втримати справу Берліну в центрі міжнародньої політики. Супротивныки Шрайбера роблять цьому поантикові одначе кривду, концентруючи тільки на його неспроможностях. А тим часом не треба забувати,

Крапки над і...

Західній цинізм над домовиною ропртвильного пиніка

Більшість західніх газет мала настільки почуття сорому, що не видрукувала змісту кондоленційних промов на жалобному засіданні ОН в Нью-Йорку по смерті Виприського. швайцарський щоденник «Тат», щоб довести забріханість «вільного світу», навів деякі голоси західніх дипломатів. Нашого брата, який на власній шкурі від літ переконується у тривкості урочистих фраз про свободу, визволення і пам'ятас часи примусової репатріяслова заяви, повні цинізму, не дивують. Але їх варто все ж таки зано-TYBETH

Мендес-Франс говорив про ведикі наси, коли він уперше Голова Гене-Вишвинського. голляндець Асамблеі ОН ван Клефенс вважав за потрібне назвати смерть Вишинського втратою великого і шановного члена блей, Брітанський делегат Натінг хвалив сінтелігенцію, талант, культуру і живий дух Вишинського. Всі промови підкреслювали «колосальну прогалину», що її створила смерть Вишинського в ОН. Правильно зауважує швайцарська «Тат», що «ті, яких Вишинсъкий протягом своей кривавой кар'ерм послав на другий світ, не були в стані взяти участи в гидкому корі західніх лицемирів, що викликає відразу

Під адресою вахідніх звеличників пам'яті Вишинського від нас можемо Потіштеся, панове, тим, що читачі «Правди» та «Ізвестій» які читав СССР Ваші слова, подумали, що це вигазка советської пропаганди.

В педалю 5 грудня населения захіл- що протягом останиього року сталисл пього Бераїну піде до виборів. Берлін-ці обмратимуть наново депутованих мі-ці обмратимуть наново депутованих міного сталінізму до маленковської так-тики відпруження». Це вистачило для того, щоб симпол Берліну ром чи зі Шрайбером - зазная на Заході деконьюнктури.

Зміну міжнародивої ситуації документус також інший дуже зивменний факт. У пьогорічних виборах у захіл-пьому Берліні кандидує т. зв. Об'єдна-Соціялістична Партія Німеччини (СЕД), себто та сама партія, яка створила в Східній Німеччині і східньому Берліні режим ликтатури і насильства. Тисячі агітаторів СЕД-у напливають щодня до західивого Берліну і ходять від дому до дому, від мешкань до мешкань, намовляючи західніх берлінців до голосувания на эненавиджену партію. Не один такий агітатор уже полетів голо-вою вниз по сходах. Не одного схвильована берлінка облила через двері водою або и менше чистою і приемною Нічого дивного, що агітатори та робітники, службовці і студенти зі східнього Берліву, яких компартія посилає вести «роз'яснювальну роботу або стають нагло «хворими», або заходять до якогось темного ресторану в західньому Берліні, щоб просидіти визначений на «агітацію» час. Потім вертаються і складають партії оптимістичний звіт про своє зусмілля. Якщо това-- не сексот (агітаторів посилають завжди двійками), то контролі ніякої

Відбуваються також передвиборчі мітинги комуністичної СЕД-у західнього Берліяу. Ваш кореспондент побував на кількох із них. Це не зразу вдалося, Треба прийти раніше — тод: організатори не можуть нічого сказати. Коли журналісти приходять точно, тоді вже залі, де відбуватимуться мітинги СЕД-у, закриті, мовляв — «переповнено», Компартія боїться зривів мітингів і не допускає надто багато незнайомих. По більшости залі заздалегідь заповнюють своїми заресстрованими (за партійними квитками) членами з західнього Берліну. Але, що таких обмаль, то їх треба приводити зі східньої частини міста. Але, як я уже сказав, мені вдалося побувати на кількох мітингах Промовець звичайно із східнього Берліну атакує безробіття в західньому Берліні, безперспективність поділу міста (мовляв, у цьому винен Захід), атакує «зраду» Аденауера в справі Зару, закликає по скріплення зусиль проти поділу Німеччини. Публіка слухняно оплескус. А потім приходить проблема дискусії. Тому, що в залі тільки приучльники СЕД-у, в якій дискусій нема, ніхто не дискутує. Одного разу на мітинґу дільниці Берлін-Шарльоттенбург Ваш кореспондент був свідком такої кумедної історії. Після доповіді голова зборів відкрив «дискусію». Ніхто не зголосився. Проводир піднеселим голосом домагався дискусії. Але знову ніхто не квапився. Тоді він уже категорично ствердив: «Ми мусимо дискутувати». Один із присутніх чоловіків підвівся з місця і почав заявляти свою однозгідність з тезами промовця. Те саме эробив другий і третій. На цьому дискусію закінчено. Нам було цікаво ствердити, чи міністер Нассер.

дискутанти» зі східнього чи західньо- в КУЧМА го Верліну, Загадка несполівано скоро чисувалася. Всі три скорою ходою поспішни на двірець міської залізниці Шарльоттенбург на поворотні східні квитки поїхили в напрямку Фрідріх-штрассе, першої станції в советському секторі міста-велетня. На другий день у пресі компартії у східньому секдругий тоді появилися звіти про виступи західберлінців на мітингу СЕД-у в Берпи-Шарльоттенбург.

Компартія не мас великих надій на здобуття мандату в парляменті захілнього Берліну. Для досягнення цісі мети мусіла 6 перескочити п'ятивідсот-кову клявуулю. Такий п'ятипроцентоний мінімум усіх виборчих голосів оці шоють тут на біля 70 000 виборців. СЕД спекулюс, що вдасться эдобути підтримку серед безробітних. Але чи ті спекуляції виправдаються? Коли 6 це справді трапилося, тоді через берлінський парлямент до бонського парляменту ввійшли б також комуністи, яких там тепер немас,

Другою партісю, яка надісться здобути більше ніж мінімум голосів, є права Німецька Партія, що своїми шовінітичними і принстевкими методами вже протягом передвиборчог кампанії далаен добре взнаки. Зокрема недавні події Спортовій палаті під час великого мітингу цісї партії, коли групи чоловіків з обличчами, на яких прямо був написаний нациетський фанатизм, побили закордонних журналістів, які не співали заборонених строф німецького національного гимну «Дойчлянд, Дойчлянд юбер аллес. Німецька Партія, яка свосю крайністю і радикалізмом поважно відрізняється від спокійнішого характеру цієї партії в Західній Німеччині, своєю агітацією проти совстів і західніх альянтів сподівветнея притягнути до себе всі націоналістичні елементи, а також тих колишніх напистів, яким 1950 року ще не було дозволено брати участь у політичному житті. Німецька Партія спекулюе також на невдоволении населения з приводу досить частих скандалів в управі поліції і судівництві Берліну. Вона обвинувачує соціял-демократів, лібералів і християнських демоку нездібності викорінити корупцію, хабаримцтво та приятелізм на найвищих щаблях управи міста. Найбільше матеріялу до атітації дає скандал, який у Берліні відомий під двома прізвишами: Штум і Оберят, Перший — президент поліції, якому преса і громадяни закидають нечисті справи. Другий король маргарини», який уже був за ґратами в'язниці і вийшов звідти завдяки підтримці свого друга Штума. Якщо Німецька Партія здобуде якийнебудь вплив у Берліні, то це можна буде записати, властиво через справу мірою на Штум-Оберят, великою конто двох міщанських партій та соціял-демократів. Ліберальна ФДП зрозуміла що небезпеку і тиждень перед виборами виступила з домаганнями позбавити Штума його посту. Але чи не не було пізно? Неділя 5. грудня дасть на B. O. це відповідь.

СГИПЕТ РАТИФІКУВАВ ДОГОВІР про суезький канал

КАТР (ДПА). 20. 11. Стипет ратифікував договір про Суезький канал, Єгипетський міністер закордонних справ Фавці повідомиє, що уряд ратифікував ях, у редакціях деяких газет, в табодоговір «в імени нації» і що його під- рах поселення задишенціз і т. д. 1 якписав урядуючий президент прем'ср-

Кухарі отруйного словомевства

стоюють свое право вільно думати говоряти, підіймається рука зуквалого прямітива, З піною на губах, в параксизмі ненависти до всього, що насмі-посться інакше, як він, мислити — робить він своє брудне діло, вважаючи. що в цей спосіб може все собі підтоп-

тати під поги. Побыття українського спортсчена Скоцеця, п. п. Трембача п Вельгії та Лисогора в Венесуелі, переслідування окремих українців у Канаді, в Австрії, окремих українців у канаді, в тільки окремі тут у Німеччині. — це тільки окремі факти з довгого ряду їм подібних. Хвили тереру то спадає, те підноситься знову. За пляном усе це робиться,

При тому, дуже цікано, що крива погромницьких актів іде вгору саме тоді, коли ідеологи насилля найголосніше кричать про едиість. Напрохусться тут зовеім приємна аналогія з відомою державою, де крик про мир завжди передус черговій карколомній офензи-Аналіза буде ще повніша, коли ми зважимо, що моральний терор і тут там перманентний : не ослаблюється ні на хвилину.

Примітиви, що провадять що галебну справу, є кількох фахів, Є такі, що діють тільки п'ястуком. Це рОботи, лкі рухаються в напрямі зубів і ребер суп-ротивника, коли їм на того супротивника показують пальцем. С такі, що п'ястуками зовсім не діють. Іхнім фахом с вишукувати об'єкті вправ для рОботів. Їхня зброя іржава й дуже тупа — провокація, наклеп. Це майстри морального терору. У них с свої традииї й своя етика. Є ще кілька груп, серед них найцікавіша — група факівців підбурювання. Ці ховаються завжди в тіні. Їхиї обличчя закриті масками, щоб їх не відразу впізнали. Час від часу вони піднесуть свої мяски, засичать, нацькують і знову їх нема. Їхнім завданням гакож с дбати про те, щоб рОботи не були безробітніми. Заликати дискредитувати, закидати сміттям безглуздих вигадок, створити навколо наміченої жертви атмосферу недовір'я та підозри, облити помнями наклепу це їхні методи. Старі, з давніх давен незмінні, як незмінний і той убогий на розум примітив, що з тих метод користас. В одному не можна їм відмовити — в упертості, якою вони виконують завдання своїх вождів і надхненників.

Мета їхня — одна: згасити вільну незалежну думку, якщо можна — в самому зародку, унеможливити вплив на оточення всіх тих, хто відкидає тоталітаризм, хто не хилить голови перед самозваними авторитетами. А хто ж це? Це переважно ті, що крізь довгі роки поневірянь в умовах совстської диспотії пронесли у своєму серці невгасиму любов до України та рішучість боротися за національне й соціяльне визволення нашого народу.

Всі ці групи примітивів діють усюди: на зборах і парадах, в організаціщо ви належите до гих, хто не хоче визнавати обожнюваних терористами

Знову час від часу падходять вістии авторитетів, вы відразу потряпите до те, що в окремих міснях повесо діленти тій. об Приготімося пильніше до того, як це й виглядає на практик. Ось ви мецка-ко сте, припустімо, в таборі залищевнів, к сидите в своїй доціатій клітці в бара-міте у питаєте. Стук у двері заходувь-молодий чоловік з приємною усміцкаю. п. Чемно вітається, сідає, Починає щось говорити, а очі його ницторять по вачемно вітається, сідає. Починає щось говорити, а очі його нівшпорять по ва- концерт, впинаються в концерт, впинаються в одержаного вами листується, бігають по к із вами листується, анабляться стінах — може там нюсь знаблять. може там щось знавдуть.

Ви съотодя: в місті й де саме, що нового пишуть вам ваші знайомі, що ви жы таете, кто до вас приходив звідки ви

одержали пакунок. Це — «резидент», він збирає «матеріяль. Від вас він іде до інших таких,

ви і робить те саме. Коли ви на день кудись виїхали, він буде потім випитувати вас, де були, Не скажете, — почие підсилати до вас інимх, зокрема в жінок і може ті розв'яжуть вам лачка. Якщо ви відвідаєте когось із сусідів, він потім також тудії зайде й розпитае, що ви казали, чи не говорили ви, що збираетесь кудись їхатя, що то за вімець, із яким пи стояли на вулиці. А прощаючись, він під великим секретом скаже сусідам, що винепевна людина : від вас треба триматися на відстані. От зи вже підозрілий перебуваете під постійним наглядом.

Воронь вас, Боже, зважитися на критику дій якоїсь емігрантської організації, а науго партії, членом яжої є ваш наглядач. Тож він якнайголосніше,

щоб усі чули, говорить вам: — То це ви такий українець? Ви зов-

сім не українець!

— А хто ж я такий? — Еи — комуніст, руський.

РОбот зачувши це, бере свого п'ястука «на ізготовку».

Але ось погромник бачить, що все це на нас не діс, а тому треба дискредитувати вас остаточно. Тоді він удаеться до іншого способу, випробуванішого, починае грати на інших струнах. Він одягає священичу сутану й відвідує ваш табір. Його радо зустрічають і розповідають йому всі новини. Ось минулої неділ: був тут православний священик. Сповідав і причащав. Він видлухав це, а потім потихеньку й з нотками жалю в голосі каже:

- Але їхня сповідь і причастя дійсне, їхня віра взагалі розпадається. Православні-то... — голова похитується, ніс зморщується, ніби зачув щось

дуже не ароматне. Чого ж ви вже після цього варті гут, на місці вашого менекання? Вас почи-(Закінчення на 3-й сторінці)

Бао Дай звільнив Ван Гінга

ПАРИЖ (ДПА). 29. 11. голова держави Південного Ветнаму Бао Дай звільнив із посади начальника генерального штабу генерала Ван Гінга, який від'їхав до Франції просити посередництва Бао Дая в суперечні між ним і прем'єр-міністром Дієном. Із великої кількости старшин армії і релігійних сект у Південному Встнам. Гінг створив групу незадоволених політикою прем'єр-міністра.

NUHRALIVE HERE

Данко Шигимага

(Закінчення з попереднього числа)

рією мистецтв... Вона взяла її в теат- Лізи... І тепер вона бачить, що це ж не ральній бібліотеці— таку грубезну- Монна Ліза дивиться на неї— це дивеличезну книгу, багато ше доісторичного, то пак дореволюційно- усміх у примружених очах і в Мудро го выдання— і тут же, в печальній і складених устах… Ата тре очі, але вже ще доісторичного, то пак дореволюційнотасмингчій тиші гарно обставленої біб- не може відпекатися ліотеки й читальні поринула в неї, не- враження. А Монна Ліза посміхається мов би втекла від цього світу, бідя лям- до неї загадково... Плід великої, полути з зеленим абажуром... Вона була сама, якшо не рахувати сторенької-ста- цей вічний шедевр... І це його дуща в ренької Анастасії Петровии, бібліоте- нім! Потім увага Ати й зовсім роздвоюкарші, печальної й тихенької, як миш- сться від щемлячого болю, — зринас ка, й мовчазної, ніби зовсім і неісную- той божевільний крик про любов, а за чої, похованої тут від світу... Ата новими очима дивилась на невідомий той, інший світ, «переломлений через очі й пуші мистив... Ах, той зоцит!.. Вона тепер зовсім не була певна, що те все, відображене так прекрасно і велично в теніяльних творах, що те все іменно таке й було, а що то не візія тапановитих і геніяльних, що то не фікція, що то не утеча від дійсности, багато буденнішої. Вона бачила прекрасних красунь, але тепер те все було ілюзорис, і пивні пейзажі, як марево, і відображена любов, теж як марево, нічого сталоі не вловити тепер межі між можливо реальним і можливо вигаданим з безмежного відчаю, або з шаленого годо самостверджения одиниць-виб-

ранців. Довго Ата сиділа над Джіокондою. Спершу дивилась на геніяльного старигана Леонардо да Вінчі. А потім зупинилась над Джіокондою і дивилася на неї, сиділа, сперцись головою на руки, і не рукалась, замислилась, думала свою думу про те, що й досі бреніло в душі: «Я люблю Тебе безумно думала и про це жимерне обличчя. Чого вона така дивна? Така гарна чото? Адже ж вона в дійсності не гарна. як жінка, але щось таке в ній є, щось таке загадкове й непереможне, щось величне... Раптом Аті йде холодок по

серцю, - з туману втомленого зору їй

ілюстровану, виться сам мудрий Леонардо, це його від химерного м'яної любови теніяльного майстра ним біль — «Значить це не його слова!» Серце щемить, щемить.. А Джюконда посміхається лукаво й неначе

- А чи не с й твоя любов, чи не с й той її об'єкт, той магнет, що твоє серце так тягне, лиш твоїм власним маревом? Якийсь «тарган» торкнув за струни твого серця й воно тепер так прекрасно звучить, так вібрус!.

Проклятий зошит

На другий день Ата з Ольгою Шведовою була в гостях у Данка Шиги-Та ще и кого зустріла там! Це сталося зовсім непередбачено й зовсім непляново. Сталося не несподівано.

Десь в обідню пору, під час переряч Ата здибала Дапка Шигимагу зьову в бічному фойс. Горбань уже встит до компанії Сталінової намалювати Леніна и Берио, а тепер малювая Карла Маркса Вожні стояни рядочком попід стіною чекали побожно поки вилупиться білого «ніщо» їхній найголовніший. Такими ж самими, як і вчора, педбалими помахами щітяка Данко обробляв вежичезне біле полотнище, витягаючи звідти бороду, очі, ніс. гриву новітнього грізного божища. Угледівши Ату, горбань надиво зовејм не розгивався, як треба було 6 сподіватися, не одвернувся, а навпаки, привітно посміхнувся, чим Ата була дуже вражена. Вона спо-

дівалася після вчорашнього, що в особі цього горбаня нажила собі смертельного ворога, бо принеймні з книжок знала, що вс! каліки страшениє амбітні, перенулені нетерпимиі, элючки. А тут привітна посмішка й ясний погляд ве-Увечорі Ата довго просиділа над істо- увижається дивний сміх в очах Монни диких, і сьогодні таких чистих, лагідних очей. З високого чола на очі спадає уперте пасемко русявого чуба й Данко його увесь час стрілує кивком

голови, коче поставити на місце, дме на нього знизу вгору й посміхається. Добридень, — привітався горбань

Добридень...

- Ви на мене не гніваєтесь?

— Я? На вас?! — здивувалась Ата. А чого б же я на вас гнівалась? — А так... На мене чомусь усі гні-

— Що ви?! I то ж чого?

 А я знаю... — Помовчав, а дал; з гіркотою: — бо... бо я такий... — і махнув пензлем, і почав ним люто тякати в Марксову бороду, не доказавши, який же він. Далебі сердився сам на себе, а виміщав те серце на Марксовій бороді. Потім засміявся криво:

Хіба ви не бачите!.

Він безперечно натякав на свій горб. Цей фізичний гандж його мучить, як кричущий доказ неповноцінности. Він натикав на горб, а тим самим і на те, що він через те негарний і злючка. Ата зрозуміла, але не знала, що сказати. Розгубилась. А горбань, бачучи це, посміхнувся з викликом:

Проте, я думаю, краще мати горб на спині, аніж горб на душі! Ажи? і аж замерехтів якось дивно з-иід лоба, що стали раптом колючими и злими. I одверпувся. — Ажи?

Ох, скільки їді, скільки жовчі! так, це правда, -- ствердила Ата зовсім спокійно й зовсім серйозно, хоч зрозуміла, що пей дерзкий постріл прогорб на душі» стосується насампоред Це правда.

Ну, от... - і горбань уже не обертався, він був певен, що смертельно зачения таку гарну, таку прекрасну дівчину, — дівчину, на яку не можна до-

випад був такий несподіваний і такий брутальний.

Ата постояла нерішуче. Після такого брутального випаду їй би треба повернутися й піти теть, — Вог з ним. але чомусь не йшла:

«Ах, яке люте, яке потворне й ике горде сотворіння! Це вже не равлик. Це щось кусюче, дошкульне!»

А Данко ставав усе лютіцый, це було выдно з того, як він поводився з Марксом, б'ючи його пензлем у бороду, в очі, в ніс, по голові; він не малював, а він його мучив. Так, мучив з насолодою садиста.

Посмутніла й спантеличена Ата хохотіла якось розрядити эло цієї люди- щову кипіть. Ольга за нею, ни, повернути до перв'сного

стану й тому, щоб потішити, сказала: - Боже! Як гарно ви малюете! Який вас прекрасний фах!

— Це не мій фах! — буркнув горбань різко. — Як же? Хіба оде не ви малюсте?

х:ба це не ваш фах? - Це не мій фэх! Мій фах — ми-

стентво.

— А це?.. — А це? — Данко озирнувся по фойс та майже з викриком: - Це халтура! — : вдарив Маркса щітяком у

Ату поривало щиро и щалено зареготятися, але замість того вона відступала на крок, боючись, щоб той щітяк не походив і по її голові, потім ще на крок, ще... I втекла. На цей раз утекла вона, ляцияции элого горбана з його вождами.

Це було в обід. А в полудень, н., після полудня, коли над містом навчела гроза, коли тяжкі и велетенські горихмари заклубочилися прилягаючи свосю вагою те місто в болото і в калюжі. черкаючи за Успевську дзя/анцю й б'ючи її громами, — Ата й її вірна оточн и сромами, для и и върна подруга Ольга Шведова бігли глухою Повстяною вульщею, думаючи и швиденько перебігти ще до того, як почнеться справжня грозова вакханалія. А на те заносилося, десь били такі гровитися спокійно. А от він и пад запад постіцвали до Ольги на Заозірну.

Одначе головна частина грозової вистави почаласи раніше. Вдарила така блискавка, а за нею такий грім, а за ним бурхонув такий дош, що дівчата кинулися під якусь хату й притулились до стіни, обтираючи на ній глину, рятуючись від зливи. Але це їх мало рятувало, - дощ напався и сік навскосы, перішив, наче батогами, по чім попало...

У цей час дасупроги, в кам'яныя будинку розчинилось вікно й хтось замахав руками та закрачав:

Сюди! Сюди! Галло! Сюди!.

Це був Данко Шигимага. Ата. не тіла якось стушувати прикру ситуацію, роздумуючи довго, кинулася через до-

Як уже вбігли у двеоі будинку, що самі раззяпилися ім назустріч, побачили, що це ж будинок колишнього купия Боброва, тепер заинятий з одного боку якоюсь шевською артіллю, а 3 другого мешкали приватні люди.

- Сюди, сюди! — запрощував надиво чемний і надиво привітний горбань-Гострий дух фарб, вареної одії, клею. скипідару, бензини, паленої гуми, гудрону, цвілі й ще чогось і ще — вдарив у ніс від Данкового житла аж голова запаморочилась. Але не це, власне, вразило! Вразило інще. Велика кімната, далекім кутку якої стояло брудне. привалене якимись эгортками паперу та малярськими причандалами, ліжко. буля буквально загромаджена скульптурами, картинами, стюдами, шкіцами, книжками, манами... Багато-багато різних облич | крусвидів, квітів, натюрмортових овочів, птахів, риб. Якась веремія чи армарок творіа мистентва в різних стадіях викінчености та знарядь для їх творення. Хоч вікна й були відчинені, але в кімнаті було оро, бо гроза обложила небо, через те всі твори й речі мади ніби печать легкого смутку, гордої відчуджености в забутті, як і сам господар часом. Посеред хаты великий мольберт з великим шматком фанери на нім, а поруч, на високай підставці, щось замотане в простирадло. — якась скульптура, у самім центрі кімнати. Зразу перед дверима великі вочви з рудою глимою, відра,

Великі осяги з малим розголосом

Зустріч скаскутивного директора ЗУАЛК-у д-ра в. Галана з чільними украйныкими дінчами, предстанниками української преси та окремих українських організацій у Шмеччині

28. листопала в конферсаціяння чалі довне, отримувати монхенського Сана дер Кунст в дбуэметрія оквекувінного директора ЗУАДК-у д-ра В. Галана з представникама преси та римпу українських орга-візацій на тероні Західньої П'ясччини. Були пристутния таков члени УНРади, а серед них Голова УНРади нак. О. Бойжник та кермания ресорту закордовних справ ВО лож, В Андриссывий З визсправ ВО дом, В Анаріспекцій З віз-начніх українських громадии, завіта-жованих у різміх діяньках української політики її громалелької праці були д-р Ковальський, ред. М. Степансько, о. л-р Гримох, інм. Доромонський, гед. Добринський, пані. Павликовськи, л-р Оргинський та інції. Вули заступтем манже всі пресопі органи, а серед нах Українські вісті», Сучасна Українській на», «Шлях перемоги», Українській самостійния», «Христипиській голос».

Зустріч відкрив директор европей-ського ЗУАДК-у Мих. Радик. Стисло й речево вів поінформував про ціль к-велі д-ра Галина в падав слово гостеві з-та океаву. В своєму піформативному слові д-р Галип зазначив, що ЗУАДК у свой праці не занехаяв ні однісі можмивост, в своїх заходах поліпшити доукраїнських залишенців у Німеччині. Цілком об'єктивно треба ствердита, що ия паша заохезиська установа мабуть напбільше дбала й турбувалася про своїх земляків в Европі. Найбільший й осяг полягае в тому, що вона моглася від американських урядових пинита не лише позірного визнання, а и практичної апробації, як харитативної організації великого закрою. Ця апробація якраз і укожливила ЗУАДКомітету користатися з допомоги американських окупаційних чинників та, гохарчової наданняки ведикі дотації на турою, які справедливо розподілювали між українцями-залишеннями. В цьому підношенні ЗУАДК справді діяв, як су-то харитативна установі і підо її піколи эляман свого аполітичного прин-

спост корочког до Европи д-р Гадан відвідай Вопи, де чав наради з високими американськими и инменькими уридовиями щодо питания українських залишенців у Німеч-чині прагалі. Присути: з пеприхованим вловолениям почули від нього про позитивие вирішення однієї досить болючог справи, исткою, про ику ми свого часу ще поділимося з нашими читачами. Опісля шановний тість заерную учагу прац'яників преси в бік настир-нивішого вияснения українському гро-чадянству про речинець можливого затагоджения неправдивих особистих іх — сумний залишок репатрілції, арания і висски в цій справі можна робити перед німецькими відповідівіми чинниками до кінця цього року. Всі зацікавлені мусять поспішити поправити ідентичні двні, бо, власне, на підставі цих даних можна буде жадати для бе привілеїв так званої «Амерікен Ескапі Прогрем». Ця програма початково просктувалася лише для заопікування повосиними втіквчами з СССР або з країн ним підбитих. Тепер її сфера діяния мас також перенестися і на тих утікачів, що змушені були залишити свою батьківшину раніше, Справа ця досить важдива, і ми хотіли б. щоб ті з наших читачів, до кого це стосусться, ії не занедбали.

З дальшої інформиції шановного го-

Василь СТЕРНЯ

Атентат на Федьна Гуску

про неи ганеовна вчинок нашого часу розповідня мені особисто Федько Гуска.
— Щойно, — почав Федь, — я усівся за стід, коли чую, ктось у двері хохлов-игься. Зайдіть! — гукаю. I воно зайшло.

— Я. — каже, — приславий забити вас. і зуби шкірить, а мені аж душу росо-

- Не сгріляй, люб'язвий, — прошу його, дай хоч огірочов доїм, бо щойно чарочку

Воно на мене окулярами бринь і бринь! і табаксрку під ніс тиче:
— Не хвилюйтесь, — солідаризує, -

— Не хвипойтесь, — солдаризус, —
вакурюйте...
— Що ви? — кричу. — Тее... Вопо
имакиути може. Я ж не ентеесовень...
— Я. — выповідає вопо — з повилою до
вет прийшов — і керобочку сірничків на
стіл викладає.
І тут наш Федь зробив таку міну, ніби
сим Окадория на прескопференції. А

сам Околович на пресконференції. А відсопнувшися, розповідов:

Дивлюсь я на сірничние і ледь-ледь прочен в вит помічаю. А в кожцій дірочні по п'ять болб вконтоваю та ще й агоми довколь волневі з з з... з з з з... Е, — думаю ми люди бувалі, нас не злякаєті

Та як гримну: — Товеришу-папе! Вп тее,.. експльозій тут не робіть, бо в Бапарії і без того погода пчякательва... А вово шльоп мені у

 О. муж підваги, я у паших піг... — та як заголосе сердешний, що й у мене плачусінся за ви в очах з'явилися. — I ви і я, - каже, зобов'язаві життям моїй прекрасній Дульцінеі. Це вова, вона вкоротила мій гвів ведависти і добавила вам, безкомиромісово-му лицарю, віковічного віку...

сам руку до плятки з "тройкой" протягас, тост пропонус:

— Так випем, товаріш, за наші деляі... Гуска реметнув губками переморгнув очинятами і голоском івашичкимої матері продовжував;

— Не вигримало мос серденько і... мою паводкою по батеріям нляшок приліл взяло. Ну і вионан ж...

— А що ж. Федю, з Дульпівею сталося?

— З Дульпінсєю? — перепитав Гуска. — Нічого. А ось Сервангесу, — кажуть люди, пчого. А осъ сервангесу, — кажуть люди, — військові комісари прогест послали, щоб авої більше не вигадував...
— Ну, а де той, що МГБ прихохлувало? Федь гляпув на мене вільних старцем TAROI

демократичного світу і відновів:

— Воно у Вашінггоні рудого грає. А ось я. — Що ти?!

Ледве проснувся.

— Так де у сні було?... — розначливо

допитуюсь. Гуска зміряв мене:

А хіба у сві атентату не роблять?..

Вшанування пам яті героїв Базару в Новому Ульмі

в Новому Ульмі
Місневий відала Тегіону Симона Петнори в Повому Ульмі гідно виданував цам'ять тероїв, що хоробро долягля на полі бою під час другого Димового походу під комацяю генерала Юрка Тюткивика. 21, пистопада п. р. в місневій УАПцерині прот. о. Михайло Гільтайнук відправив у супроводі перкопного хору під орудою о, семена Шенчевна папахуму за спомій душ героїв, а впечорі того ж дви члену місцевого мідаїзу Легіону Симона Петнори і громаляли попо-ульміяської осклі зійшлися піддати на сестое найдорожие — ж п т т н.

Відкрипаков жалобні збори, голова Військогої управи відліду Легіону п. Іван Богомаз у своїй промові підкросліть певмирущість ідеї, за яку боролись і поляган українть за поляган українть ідеї, за яку боролись і поляган українть ідеї, за яку боролись і поляган українть ідеї, за яку боролись і поляган українть за поляган українть за поляган українть за поляган українть ідеї, за яку боролись і поляган українть ідеї, за поляган українть за поляган українть ідеї, за поляган українть за поляган українть за поляган українть за поляган українть за поляган за поляган українть за поляган за поляган українть за поляган українть за поляган за

шіоть ідеї, за яку бородись і поляган ув Інські липарі. На пропозицію керіви відділу Легіону присутаї пшанокують пам героїв, що полягли під Базаром, хинлинною мопчавною,

мончавкою.

З допонідю на тему: "Герої Вазару і наші заплання" пиступип пап Семен Шепченко. Попонідо подви характерні моменти з визвольної боротьби українського пароду в період 1917-21 р. р., докрема писвітліш тероїзм учасників другого Зімского походу, що поляган смертю хоробрих цід Вазаром. Після доповіді керівнік відділу Легіону в Новому Ульмі и. І. Богомаз подпкупав достоводавать і присутнім за участь у жалобим.

повідачені і присутвім за участь у жалобиях

зборах. Слід зазначити, що подібні вечори вша-Слід зазначити, що полібні вечори вив-нування пам'яті українських поякто-героїв містення відлії Легіону Симона Петлюри влаштовує не тільки з паціонально-патріо-тичного обов'язку, а щоб на прикладах лидерства українських вояків викопувати національні кадри майбутвіх українських эбройних сил, часткою яких можуть буги й ті, що перебувають на сміграції, С. ЗУБ-ИЙ

стя присутні довідалися, що ЗУАДК поробив усі заходи, щоб на підставі додаткового закону про еміграцію до США, «втиснути» в списки найбільшу кількість наших залишенців. Проте, як і дотепер, найпереконливішим атестатом пя еміграційних комісій є «ашуранс». Лише сьогодиі «ашуранс» не конче мусить бути висланий громадянином США, Поручателем може бути й не громадянин. Тому всі ті, що мають в Америи! своїх родичів та знайомих із нових емігрантів, які ще не встигли дістати американського громадянства, мусять просити їх про якнайскорішу ви-силку «ашурансів». Во, здасться, це буде остания можливість виїхати до США на сталий побут. Крім цього п. д-р Талан переповів про ресстрацію нових утікачів (повоєнних) та эгадав про інші національні установи цього характеру.

З усього цього, так би мовити, сконденсованого звіту присутні вражения, що ЗУАДК у теперішню пору являе собою найсоліднішу українську установу, що мае довір'я й підтримку урядових чинників США, що має ПРЕ-СТИЖ і традицію. В цьому, безумовно, велика заслуга самого д-ра Галана.

Після своеї інформації шановний гість відповідав на велику кількість питань та прислухався до висуваних дискутантами проблем, вирішення яких досягти напевно не вдасться без допомоги ЗУАДК-у. В дискусіях брали участь д-р Проць, п. Міняйло, д-р Грипані Павликовська, інж. Дорожинський та інші. Всі вони в тій чи тій мірі позитивно оцінювали працю ЗУАДК-у і сподівалися, що і в майбутньому між очолюваною д-ром Галаном установою та українськими організаці-

Нухарі отруйного словомовства

пають обминати,) ви масте на собі жа-пень лекрало проступає з такого записятиль людей ви

Гра на релігійних почуттях - один із найганебніцик пасобів, до яких удаютьен ті, хто рис прірву між двома ве-ликими вітами українського пароду й одночасно галасує про сдиість, і для них замало сказати щось пощепки сам на сам. Вони хочуть гозорити про не на весь світ, щоб усі чуви й розуміли, сятків людей Ви — нелике піщо.

I товорять. Таки на весь світ говорять. Для цього використовується багато органів преси, зокрема й невеличкий журнальчик (видзеться за оксаном), що прибрав собі гучної й поважної назви -Голос Спасителя: Во що ж може бути вигоритетише ил цього голосу?

На обкладини кожного числа журнала — відбита ікона з образом Хри-ста-Спасители. Мова журнала загалом лагідна, сумірна, густо помащена слесм. Багато пишеться про царство пебесне, про побов до ближнього. Але ось якийсь писака з того журнала натрап-ле на слово «православний». Відразу н його всього стрясає. Єлей ховає він швидко в шухляду, а православних простісінько собі викреслює з життя, щоб їх не було зовсім. Це слово «пра-вославний». — пище він (Голос Спасителя», липень-серпснь 1954 р.), — палежить до нас, котоликів, а не до тих, що відірвалися від сдности віри з наспідниками св. Петра — Папами»,

Тисячі людей зробили відразу цього висновки. Але не всі. Знайшовся якийсь наївний, що не потрапив всього эрозуміти і запитує журпал:

«Чи католики мають хреститися, як переходять попри протестанську або автокефальну церкву?»

-Ні, не мають хреститися, — відпові-дає той самий писака; бо, якщо 6 це робили, то признавали 6, що ці церкви правдиві, Тільки одна церква в світі с правдива — це католицька церква, бо тільки її Христос оснував, Всі інші «церкви» (Sic!) основані людьми, тому бони не можуть бути Христовими церквами. Котра церква не с основана Христом, та церква не може бути правдивою. «ГС», ч. 6., 1954 р. В арсеналі журнала с багато епіте-

для православного українського придніпрянського 35-мільйонового народу. Час від часу ті епітети урухомлюються і «спускаються в маси». Нагода для цього завжди с. Якась читачка пише

«Мій чоловік довгі літа не ходив до церкви. Цього ж року зачэв ходити до автокефальної церкви. Я хожу до української католицької. Що мені робити, щоб його невернути?»

Писака з «ГС» умочає перо в густу жовч і відповідас:

«Ваш чоловік мас свої літа та повинен мати власний розум і не лучитися з відступниками», «ГС», червень 1954,

Звичайно, легко собі уявити загальний : культурний рівень тих, хто пос-

ями в Европ. триватиме тісна співпраця.

Зустріч відбулася в досить дружній атмосфері, і господар прийняття, п. Мих. Радик, відоначив це в своєму кінцевому слові.

бань, а чоло йому вкрилося потом, зніяковів, аж зблід, ехвилювався.

— Та., знасте... — замнявся горбань то так., знасте... — а очі так і кри-

Ата, чомусь хвилюючись шалено, зняла простирадло... І обидві вони з Ольгою так і обімліли, Ольга тихо ахнула, Ата стрималась, але скрик-

яка! Невимовно прекрасна! Не звичай-на Людмила Богомазова, пропаща дівоклепана «генеральна лінія», а дивна. Небесно гарна. Печальна и чиста, як янгол!..

Голова її гордо піднесена втору, очи- До свого балянсу уорава вже завесла ма в небо, а очі неначе повні сліз... У кілька улантованях вечірок з рефератами. одтиті по самі плечі, зумисне, щоб ме

лась, не відводячи очей. Згадила про той зошит і зрозуміла, що то до цієї ось були адресовані ті слова; «Я люблю Тебе безумно!..» I слово «Тебе» там стояло з великої літери.

Ой, яка ж сила таланту! Ой, яка ж пона прекрасна!. І яко ж і шалена любов породила це диво! Яка ж, яка ж вона божественно прекрасна!.

А Данко теж стояв ! дивився моли-товно, як зачарований, і Аті видалося що в нього зовејм немас горба, такит він увесь перероджений, одухопворений... I праз Ата збагнула, що це ж не вона, це не Людмила Вогомазова. Тіло це її, але душа не її. Це їй удмухдуз горбань свою душу! Це його душа! Це вона, його душа, тих поривається в небо!
— Це не її душа! — мямоволі виро-

Гијтюча морчанка

Данко пересмикнув бровами, хотів щось вигукнути в порив:... Але - зыкпостоня насупления. А тоді нув уста, постона насуплений А тод поволі накрив скульптуру поости-

— А можна глянути?

чали: «Можна! Можна!»

На підставні стояла — Людмила Бо-гомазова! Та., повія., та «генеральна лінія»! Погруддя вилите з сніжно-біло-го гіпсу. Людмила Богомазова! Але

рисах обличчя викарбувана прекраси: людська душа, очищена в печалі, у не-ликій трагедії... Божеська душа. Руки заважали. Для чого тут руки!? Приголомшена Ата стояла й диви-

нила Ата з незрозумілям протестом,

твиня одного четачес

За кого и молюся, як вјачитую мосинивотивом отончутсов с негип бо чи эл того, кто позичив мені моли-терника": «ГС», червень 1954.

Але пираз із таких і складається та база, звідки черпають собі поповнення пејлякі боївкарські групи, фанатичні и своїй ненависті до всього, що на них не ехоже.

Цей журнальчик, як і інші, йому подібні пидання доходить до всіх таборів поселения. Зого читають і перечитують та роблять з того практичні висновки. Все привываеться на віру. Алже це Голос Спасителя»! Проте, хтось один може и запагатися. Аж не довго вагатиметься. Критичне ставления до написаного скоро зникие. Во видавці цього журнала — передбачливі пюди. Вони выішують таке запитання: «Шо треба вілповідати тим, що критикують священиків?»

I дають пораду, від якої всяка охота ю критики без сліду зникне:

Треба перекопати їх, що кожен свяшеник — це представник Ісуса Христа на землі», «ГС», червень 1954 р.

Так! журнальчики роблять велику послугу псім, кто працює на ділянці роз'еднання українського народу. 1 ви пже не тільки «підозрілий, комуніст, руський», ви також «відступних», ваща церква — неправдива, її Христос не засповував і знати про неї нічого не хоче. Ви вже дуже велике ніщо. А що ви з цим не эгодні, то до вас набли-жається рОбот, щоб переконати вас своїм п'ястуком.

На все не словоплюйство майстрів морального терору й їхніх надхнеників ми могли б не звернути жадної уваги. Ми могли пройти повз усеще з високо п'днесеною головою, бо ми знасмо, що воно ані на мікрон нічого не значить і не зведе нас із того шляху, яжим ми йдемо до вільної, незалежної, соборної України. Але воно, не словоплюйство, отруює душі тих, які ще десять років тому були роз'єднані з нами державними кордонами і едности з якими ми прагнули й прагнемо. Воно «крім того» лле воду на млин нашого ворога і тим самим переростас в національну зразу. На щастя, примітивів-погромників

усіх марок і інших надхнеників - лише жалюгідна купка, і їх було легко впізнати. Це уламки тих бандерізських боївок, що в таборах ІРО привселюдно на площах палили українські пемократичні газети, п'ястуками й камінням били їх кольпортерів, фабрикували брехливі дописи. Б багатьох часописах з'явилися остан-

нім часом повідомлення про фізичний моральний терор цісї жалюгідної купки фанатиків. Деякі автори цих пові-домлень звертаються до цієї купки з закликом схаменуться. Надаремно. Вони ніколи не схаменуться. Це — не-поправні «буяни», що с в кожного народу. Вони скрізь і всюди стають об'єктом вивчения для психологія і психілтрів. В українського народу, що фізично й морально стоїть вище за багато інших націй, — цей прошарок непоправних «упорядчиків» з порушеною психікою дуже тонкий. Це може бути для нас великою втіхою. Але з цього випливає також і наш обов'язок; уважно аналізуючи, вивчати всі поступовання всіх цих асоціяльних елементів виявляти рушійні сили — внутрішні й зовнішні, що ведуть цих людей до їхніх ганебних вчинків, і тим прислужитися уздоровлению еміграції. яка в національнім визволени: українського народу мусить відіграти сподівану позитивну ролю.

Дописи з місць

По "революційному" вшановуємо наших героїв-лицарів

Не так давно в Мюнхені організовано Український клюб, явим керус "гимчасова" управа в складі папів: Бенпаль, І. Ярош, Питанк, Клисяк.

До свого балянсу управа вже завесла а опе на 20. листопада ц. р. рочелаво запрошения на "осінні вечоринні" ло ви-браних громадан, бо кожний із члена управи мас право вета при прийнятті того чи того кандидата в члени клюбу. Свяюзро-зуміло, що шлюб може й мас право улаштоуправи мас вучет в чени клюбу. Свиозрозуміло, що влюб може й мае право улаштовуюти забави і запрошувати, кого собі ра й побажана, і ми це прота такої ілеї Українського клюбу, вона пілком на місці, не зважаючи ва те, яка політична трупа на еміграції верховодить цим клюбом. Важне те, щоб провідвики пого влюбу, влаштонуючи чи намічлючи прі, в які мають відбуватися забави, вибирали ізті заштомуючи чи намічлючи прі, в які мають відбуватися забави, вибирали ізті диі, як роковни Базару. Мі як наполизамо на тому, щоб у кожті роковили улаштомуючи такту. На щастя, українська еміграційна тромада вяскільки викована, що пього вечора на потандовку по еприйшта. І непевно пе тону, що клюб бапдериський, як провідники цього клюбу подснювали ітпорацію забави з боку громадянства, а тому, що громадянства, а тому, що гола в замкненій перкві, чекамі викована приочу омерти катами України, а не так, як забули чи не скотім заглявти до докурніч не скотім заглявти до докурнічноського каленари історичних подій зранжерні забави, а таком і гі, що спаск приоутністю відняку перемови.

тої гіпсової постаті, Дівчата, як переступили поріг та так стали, мов укопані. Горбань перед ними привітно простиг руку, запрошу

лопати мулярські, уламки якоїсь поби-

ючи. Ата зовсім розгубилася, блукаючи очима по цьому горбаневому світові, не знаючи, як туди ступити, все геть захаращено. Але горбань показав, як треба переступати через ночви з глиною потім через відра, потім через сувої якихось старих картин, і завів їх до середини. Надиво серед усього того хаосу лесь знаишлося аж пвос крісел, горбань миттю їх розкопав, стер пил і поставив перед дівчатами. — Сідайте Будь-ласка. Сам він був і трохи стурбований,

радий з такої нагоди. Він видимо хви-

жалтура! Це мій світ... Мій храм...» А

замість того сказав, показуючи на ку-

пу лахміття, яка громадилася біля двей на пеньочку і якої дівчата одразу

були не помітили:

-А це ось... кгм... мій друг. Купа лахміття ворухнулася і з неї глипнули на дівчат банькагі очі, ніби сова, сидючи на пеньочку. Особливу подібність до сови робили воложаті, трішкуваті брови над круглими очима. Це була знайома постать. Та це ж знаменитий на все місто старець, ділуган окатий, з орлиним носом і з славою не то чаклуна, не то гіпнотизера, а в кожному разі непросыпного п'яниці; з славним, але забутим минулим — не то ігумен якогось манастиря, не то архисрей, то професор філософії з самісінької Москви, застуканий революцією на чоте Россії» і скинений тісю револю-Москви. пісю геть з рахунку: обгризений вошами и коростою, нечесаний і не митий ле здоровений, подібний до Гришки Распутіна, як його малюють мемуаристи. Кажуть, що він ще недавно читав десь лехції, а потім знову покинув, спився. Він завжди ходив — одна нога боса, одна взута, або одна в галоші. друга в лапті. Називали його в місті і в околицях чомусь Пророком. Мішно пристала до нього прозва Пророк : сам цей дідуган, либонь, був дуже задово лений, не вбачав у цьому аніякісінької

іронії і, здається, підігравав під що прозву свідомо. Та ніколи Аті навіть : з голову не могло 6 прийти, що ця, безперечно іронічна, прозва прикриває зовсім не іронічну й не жартівливу суть, та що цьому Пророкові судчлося

в 11 житті зіграти трагічну ролю Названий «другом» Пророк глипнув очима й злегка вклонився самою головою, прозрадивши стилем, що колись він був аристократично вихованою людиною та що те виховання ще не вилиняло зовсім. Ще навіть і на обличні лишилися риси аристократа. Дівчата теж вклонились, а Ата навіть сказала — «Добридень!» А сказавши добридень, Ата завважила, що їх — Пророків ыж два: один на пеньочку, а другий зозсім под'бний на мольберті, на листі фадювався, позирав на Ату, ніби хотів сказати: Ось це мій фах! Це ось не нери, нашкіцований чорним вугіллям...

— Це я так... — пояснив горбань, помітивши куди дивилася Ата; — для Пророка» Пуцисінового. — І запросив дівчат знову сідати. Але дівчата не сідали, вони роззиралися по кімнаті, приголомшені. Хто міг сподіватися, що цей горбань отакий-о! Що він мас отакі-от речі? Шо він такий-от...

Аті мимохіть пригадалося, що хтось з геніяльних італійських майстрів теж був, ніби, такий вузлуватий і теж був злючка, і вона глянула на горбани

здивовано. Це ви все?.. Це все ваше?

 Мос, — промовив горбань тико й повів рукою, ніби кажучи: — «Ну, що ж, якщо ви вже прийшли, то будьіаска, я вам дозволяю оглянути... Але тільки вамі»

подивитися! Дивні шкіци голів дитя-чих, і дівочих, і старечих. Особливо пражаючими були шкіци різних калік: обличчя сліпих та глухих, що в надзвичайному напружениі тяглися по світла таке своею крищущою й трагічною вили. Це все, мимо чого проходиться байдуже щодня й не пом'часться. А воис от кричить, в воно от спорнене такої надзвичайної, такої трагічної краси подської, душевної... Прегарні, у яко-мусь сучасному, ще небувалому, стилі проблемі пейзажі, сповмемі надажичай-

ного тепла та любови, і аж наче музики. — пейзажі їхньої рідної землі, етюди з різних закутків їхнього рідного міста, сповнені сонця і барв, і невловимого звучання... Натюрморти з кв.-тів, трав, яблук вкритих росою. Скульптурні мініятюри, поодинокі й групові, як оригінальні грайливі відбитки оточення... І з усього б'є життя квітуче, соковите, звабливе, радісне... жадної, а жаднісінької риски на теми офіційні, на теми прэпагандивної дійсности, на теми т. зв. «соцзамовлення». Все те десь там, поза имми стінами. Тут панує він — Данко Шигимага, отлини-о голбатий чаклун. Це його світ, власне, сейт переломлений черва нього

Ата пригадала горбанів вираз про «горбату душу» й по-справжньому зрозуміла сенс цього щойно тепер. І згодилась. Покірно згодилась. І від того стало їй трохи журно. Ах, яка ж вона убога

тут супроти нього!

Нарешті стомлена спогляданням, сповпена силою вражінь, а особливо підтята згаданим виразом про «горбату душу», сіла на одно з крісел і, піби відчу ваючи горбатість власної луші, знітилась... А надворі періцить дощ, б'є грім. ніби зумисне не даючи їм звіден вийти. цоб побачили все і пізнати все до кіния, щоб побачили світ і душу пього горбаня до самих глибин.

Ольга підійшла й тихо сіла біля Ати й дивилася здивовано на горбатого господаря. А він, хоч і зовсім юний, а та-кий негарпий, миршавий і сіренький, стояв і чекав, увесь якийсь пасторожений, зібраний и кім'ях, і тільки очі поб-лискували, ніби говорили: — «Ну ж. дивіться далі! Ви хотіли бачити мою душу, так дивіться далі! Дивіться! Це се була срупда, а от дивіться даліі... Тут Ата вловила погляд Пророха, що

здивований мандрував від неї до т'єї та-мничої постаті на підставці, замотаної в простирадло, і назад, ніби порівнював, і зрозуміла — головне там! І це горбиь хоче, щоб вони глянули й на те, що під тим накривалом.
— А то що? — запитала Ата в горба-

тремтиним у серці, кинувіни на простирадло Та то так... - мляво протяг гор-

З Плющем "Нерадьно" обнялися які ще бурають політичні сресі?

Можливо, що більше відповідною бу- мети видавции своє «Нерадьківське сло-

ца»? Бо пом'чений нами рух (з погляду нерадьківських писань, як відомо, шку-

тания об'єднання Німечення мали виразния намір забезпечиті основи пра-ва тогалітарного режнал т. за. Німень-кої Лемократичної Республіки III дуч-ки проходять — ход і в різних фор-нах — через уси советські пролозині в питаний вирішення піменької проб-леми. Московська монференція країн східнього бльоку 1954 р. вказее на чи-сельні спільні елементи з обома попередніми зустрочами. Вона повиння знову бути демонстраннею проти західивої політики досиття сдиїсть, саме в й ви-ращальній фалі. Воно повинив, крім того, дати в руки супротивноків по-ризьких договорів аргументи для дебатів, що незабаром мноть відбутися насамперез у Франції і Західній Ні-чеччині Але московська конференція. портвияно з попередніми конференцітип подібного гиду, виналис також від-мінність. Во як наримнеські, так і празьминисть во як зариваеми як конферен-ції країн східнього бльоку, в той час як передісторія теперішньої москов-ської зустрічі зовсім інша. Формально тут мало можиться про чагальносяропейську конференцію проло системи колективної безпекої в Европі, що ії запропонувка Молотов на Верлінській чотирьох нетиколержав Сподівання Москви, що до участи у конференції мождиво пласться притягти одну з двох країн з міжзонального простору, що існує між країнами Схів-Захід — Фінлиндио збо Югославію тим самим вдасться нареши: розіррати обмежене коло, гдо існувало протягом років, сквалювачів совстських пропознавій, не здійснилися. Советська преса не мала навіть змоги подати дос панчи переклад відповілей фівляндії Югославії. Загрози московської пропаганди, що їх спрямовано проти західніх великодержав і супроте малих за кірньоевропейських країн, не змогли здівити негативну наставу до совутковська конференція — дипломатична поразка Молотова,

Згілно з голосами преси, що проду нали в день відкриття конференції в Москві и у столицях сателітних країн, тут мовиться головним чином про пропагандивну подію. Московська своїй передовій статті 29. 11. не бде далі вже відомого. Часовати із сумнівних «джерел» «Неправду пис наполетливо підкреслює значення про Хвильового». І Плющ вирішив наозицій Молотова, що він зробив їх на Берлінській конференції щоло зак- Нам видається, що це був би найрозумлючення пакту колективної безпеки в ніший вихід з халепи, в яку так не-Европі, в якому Німенька Союзна Республіка і Німецька Демократична Рес- краще бути рядовим лікарем, чим пі-публіка були 6 рівноправними членами. кудишнім публіцистом. речения Московської конференції

Московська конференція країн східнього бльоку

ментус таким чином, що вони, мовляв хочуть мата вільні руки для своїх плиили у Західній Німеччиці.

За таких умов, — инше московський партіїний часопис. — самозрозумлю, що миролоби народи мусять вжити протизаходів, щоб забезпечити свою

Той факт, що на московській конферевції беруть участь не лише міністри закордовних справ країн ехіднього бльоку, в в прем'єр-міністри чи іхні заступники, две підстави робити вис-новки, що там обмірковуватимуть татож важливі питання взяємних стосунків між Москвою і урядами сателітше з пропагандивного кута зору, хотізи б падати пеликого значения.

(фізики) покищо с одностороннім — від

Нерадька до Плюща, Зворотнього ру-

ку ми не зауважили. I дуже можливо, що ми криздимо антисоціяліста Плю-

ща, ставлячи його поряд, та ще й в об-

имку, з социлістом «Нерадьком». Що ж торкається «Нерадька», то на-

почуватиме жадної ніякофостя, бо від-

лавна віс за принципом — коли справа

кодить, щоб досолити не милому йому

Але так як доводи «Нерадька» вияви-

лися оскільки примітивними, що ними

він не то що виручив, а ще більше за-

колав Плюща, оскільки возл опинили-

ся обидва в одному фарватері ненавис-

изитва, отже «обос рябос», то заголовок

нам выдасться зовеім слуппими. бо віл-

Розплющений Плющ похвалявся щось

в дповідати Багряному. Але відповідати на статтю, написану зі знания з справи

та до того ще й вправним ! таланови-

тим публіцистом, це не те, що компілю-

певне взятися за розум та... змовчати.

обачно втелющився лікар Плющ. Бо

бивае суть справи.

А тепер до самої теми

Багряному, то до чого тут чистота со-ціялістичних риз?

такій позі з Плющем, він не

Кинаь ІВАН СТЕНАНОВИЧ ТОКАРЖЕВСЬКИЙ-КАРАШЕВИЧ

18. австопала 1954 року в Ловаоні (Англія) помер на 69-му році житя князь Іван Степанович ТОКАРЖЕВСЬКИЙ КАРАШЕВИЧ

Покійний був визначням українським дія-чем і політиком. Під час Визнольнях дма-гань вій був миністром закордоших справ УНР. В різні періоли займвы послау радни-ка посольства и Австрії па посла в Туреч-чині. Автор багатьох творів па різвих ев-ропейських мовах, член ордену Мальтій-ських лицарів і т. д.
Після другої світарой війни, був. годопою

Нісля другої світової війни був головою дедетації АБН в Англії.

Похорон відбувся в Лондові 27. дистопада

за пеликої участи українського громадин-

при подлям, понактен-дивного кути зору, коті-ликого значення.

В Покійному український нарід втратив пепримиревного бория за водю України (—к)

во» (Лондон, жовтень 1954, ч. 31). Стиль

тыльгоючий. Але недосконалість свого

стилю він вирішив надолужити «убив-

чими» фактами, що мали 6 покласти Хвильового, а головне, Баграного на

обидаї лопатки. Та якраз із цими фак-

тами і вийшов у «Нерадька» конфуз.

Во, поперше, він почав повторювати те,

що некомпілював Плющ з отих «джерел», а, подруге, з того, що він додав свого, виліз «Нерадько» у всій своїй

Отже щодо першого. Плющ назбарав

упроти Хвильового цілу низку обви-

нувачень. Головні з них такі: чому Хвильовий писав покаяні листи, чому

повернувся із-за кордону, чому, вми-

раючи, не порвав із комунізмом та не

написав відповідного диста? З гранич-

ною ясністю все це вияснено в статті

Багряного Але Нерадько» знову ви-суває ці ж обвинувачення. Чому? Бо

нерадькам навіть у голову не вкладя-

сться, щоб людина, маючи можливість

втекти від большевизму — не зробила

цього. Щоб людина, вмираючи, думала

про справу, про безпеку товаришів, а

У нерадьків своя філософія. На по-

чатку особиста безпека (в Зимовому по-

ході такі нерадьки потрапляли не най-

ти своеї частини), потім особистий ін-

ви. Інша градація цих вартостей не-

радькам не до подумання. І коли вони

з нею зустрічаються, то вважають, що

це може робитися лише зі спеціяльним

А тепер щодо нерадьківських аргу-

ментів і щодо самого «Нерадька». Ко-

лись I. Нерадько протестував проти

ки. Але нам видасться, що доцільніше було б йому запротестувати, щоб його

прізвище не появлялося и першу чер-

гу без лапок і тим самим так безсовісно

не використовувалося в чужих інтере-

того, що його прізвище беруть у

: аж тоді добро загальної спра-

не про себе і свою спадщину.

сопіялістичній наготі,

• Елиль Затолек, чехо-словацький б.гун на довгі дистанції, не братиме участь у традинійному передноворічному бігові (31—12) в Сан Павльо, бо браму бігові (31. 12.) в Сан Павлью, бо ора-зілівське міністерство закордонних справ не дало ному візи на в'їзд до Бразілії, бо під чає свого останнього перебування в цій країні він непри-хильно висловлюванся про Бразілію.

CKOMA

* Зустріч теністів Швеції і Франції за королівський бокыл у Стокгольмі за-кінчилася перемогого шведів з рахун-ком 3:6, 6:3, 6:8, 0:4, 6:4.

* В Каракас: закінчилися вмагання за світову першість з стрільби. Учасники цих змагань постановили і в майбутньому переводити світові змагання в

Замість фейлетона сах. Во цим якраз воно найбільше Ми цілком співчуваємо І. Нерадьку хотіли 6 поступати інакше, але що ж ми зробимо, коли з от'єї писанини в Лондонському слові так і вилазять пальці «Нерадька». Сподіваємося, що ще прийде час, коли 1. Нерадько буде нам дякувати за таке розмежування.

В чому ж найбільша вина Хвильово-го? «Нерадько» формулює її так: «Звичайно, Хвильовий не злюбив Москви, але якої України він хотів? Чи думав він про демократичну Україну, Українську Народну Республіку? Ні! Комуніст-українець міг хотіти пезалежної Нью-Йорку, що впрішила впрізати з фільму України, але своїм ладом советської, в не демократичної.» (Правопис оригіналу.) Само собою розумісться, націоналіст-українець міг хотіти пезалежної україни, але націоналістичної. Гетьманець-українець міг хотіти незалеж-України, але гетьманської. Це їх ідеал, до цього вони стремлять, але ві-татимть всяку самостійну Україну, бо всяка самостійність України це крок уперед супроти її теперішнього стану, дас значне облегчения політичного економічного стану українського народу. Та за «Нерадьком» усе це будуть сресі, бо Україна мусить бути тільки

Здасться, що слово демократія тільки для прикриття, для камуфляжу, а коли його зняти, то виявиться всім відоме гасло — «Коли Україна не со-ціялістична, то...?»

Понад тридцять років соціялісти відпекувалися від цього гасла, а воно ви-являється живе і здраствує. У нерадьків воно не лише затасна мрія а й зброя нападу на інакше думаючих.

Не сховався «Нерадько» і з своїм прямим шкуриим інтересом. Він пише: «Коли б советська Україна стала несалежною від Москви: демократична на Тут головне щоб еміграція, і то не еміграція, що боролася за УНРеспубліку, мусіла б і далі погибати на чу-жині.» Тут власне «Нерадько» і розставив всі крапки над і.

Виявляється, що самостійна україннародові. Інтереси українського нанароду для нерадьків це річ другоряд-

Каракас. На першому місці стоїть Советський Союз з його 78 пунктами. Да-лі йдуть Швеція — 57 п., США — 4, ониляндія — 33, Норвегія — 31, Куба —12, Венесуеля — 10, Італія — 7 і Ії меччина та Мехіко — по 3 пункти,

* Чотири голляндки — де Корті, Бруїнс, Кок і Вілема — здобули в Газі евітовий рехорд в естафеті 4X100 м го-рілиць — 3а 5:02,1 хвилив.

* Румун Опріс у эмаганнях, присвячених закінченню спортового сезону в Букарешті, встановив европейський рекорд з бігу на 110 м з перешкодами, пробітши що відняль за 14,3.

 Довгоочікувана зустріч збірних футбольних дружин Німеччини и Англії закінчилася і, грудня на Вімблейському стадіоні перемогою англійців з рахунком 3:1 (1:0). Не була восьма зустріч між Англією і Німеччиною, Англіл дотепер перемогла 6 разів, а дві зустрічі закінчилися нічисю,

* Футбольна дружина Аргент ни, що гостює тепер в Европі, перемогла в зустрічі з збірною дружиною Португалії в Лісбоні з рахунком 3:1 (1:1).

Цей модерний світ...

Звідусіль

Протестуючи перел пензурною комісією

Брітанська письменния Джіл Крейджі запитана, що вона може сказати про погля-ли брітанських жінок на шлюб, відповіла: Очевилно, ми не споліваємося, щоб наші чоловіки були соппем, місяцем і зірками. Аджеж ми якось даемо собі раду з попсутими колодильниками, то якось ладимо й чоловіками...

Антрополог Ерік Лінгвол недавно вислодемократична, а коли ні, то... ніякої вився так: "Жінку в Сполучених Штатах п. «Нерадько»? трактується, як богняю. Тому й недивно, що американські чоловіки вислядають трожи принаженими. Во справді треба мати відвагу,

подяка

Цією дорогою видавництво «УВ» висловлює свою подяку п. НЕКРОТЮКУ С за переведену новорічну збірку на «УВ» в сумі 34,50 долярів та жертовну працю реалізації різних видань протягом

Видавництво «УВ»

вся, а лише та, що боролася за УНРеспубліку, могла повернутися в Україну.

I до чого, прости Господи, може договоритися людина в злобі своїй, натто коли пуститься берега. А що Неська держава потрібна не українському радько» пустився свого берега, в цьому нема жадного сумніву.

T. XAHEHKO

С. БОЛГАРІВ

Але рятувати Плюща вирішив сам з боку західніх держав «Правда» ко- батько «Нерадько», спецілльно для цієї

ку", представники українських організацій вважаємо за потрібне заявити паступпе: в Австралії (СУОА, ГУ ОЛУМ-у в Австралії, 1) Українська еміграція в Австралії ро-КК СУМ-у, Головна команда ЛСП), місце-бить усе можливе, шоб доступлими для неї ент організацій (Українська Громана Вікторії, Тосу НРади Вікторії, Союзу Українського рії. Тосу НРади Вікторії, Союзу Українок, осередка ОНУМ-у і СУМ. СУКВ, Пласт, Т-во спорту й ін.) та визначані українські тромадани Вікторії, зібрадися 13. 11. 54. в Українському Народивому Домі з метоно затисту української спідьноги з метоно затисту української спідьноги з Ав українського іменя віз полібних

По президії зборів будо одноголосно обраво заслуженого громалянная пос. п. В. Болюха — на голову та п. М. Кузьменка — на секретаря.

— на секретаря.

Справу зреферуная п. Мях. Меннун.

Після ознавому пілому світі; в дій афері, що і зас нам підстви думати дрозгоровно передплати в дій афері, що і зас нам підстви думати дрозгоровно передплати одного проти українців в Австраліі, а всієї українського імення проти українців в Австраліі, а всієї українського імення проти українців в Австраліі, а всієї українського континенту з українців поської емітраліі. Збори забивля рішуче ставовник в пій справі, суворо засуджуючь такі методя поборення своїх політинних супротивників.

Збори одноголосню схвалням резолюцію, вода проти зкої голосувов лише п. Де Шемет, проти якої голосувов лише п. Де Шемет, проти вкої голосувов лише п. Де Шемет, п. Н. Кузьменка п. Тепер в во оголошує представниць п. Де Передплату приймають: США в канада п. Вагом п. н. На том п. н.

проти имої голосував лише п. Де Шемет, підер гетьманців в Австралії.

В обороні українського імени Офіціоз гетьмави в державників "Ранок" Головної управи ОДУМ у в Австралії, Краза 28. серпня 1954 р. помістяв статтю п.
Веселовського "Посланні миру" в нкій, з
риства Спривняя УНРади, СУКВ, СУВ,
метою очорнення доброго імени українів
ве янше в Австралії, а, взагалі, всієї української еміграції, зробіт з неї, тобго з укрательії "поворотпів на родіну" іт. п.
В зв'язку закими провокавіння в "Ранку", представники українських організації вважаємо за потобре заявити паступсії.

яходами, полегшити боротьбу українського дароду за його свободу і незалежність;
2) Заслукавши статтю "Посланці миру"
веседорбького з дасопист

супроти всієї української спільноти в Ав стралії і, тим самим, обнижує її гідність як До президії зборів будо одноголосно об- перед чужиниями, так і перед українським

5) Ми висловяюемо крайовій організвий УРДП в Австралії своє співчуття, бо ж члени її, незалежно від їхнього політичного переконання, насамперед — УКРАЇНЦІ,

оголошення

еликий роман I. Багря пого про українську молодь напередодні та в 2-й світовій війні, видде частичами у в ві "УКРАЇНА".

Крім того в США й Кападі пегедплагу прийма европейського часопису "Українські вісті".

У всіх інших країнах передплату праймають представинцтва европейського часопису "Українські вісті". В-во "УКРАЇНА"

YBAFA!

Добра нагода безноштовно поповнити свою домашню бібліотеку! Проголошуемо передплату на часопис "Українські вісті"

на 1955 і 1956 роки Особи, що внесуть до 1. січня 1955 року передплату на

ввесь 1955 рік, отримають, як подарунок, наступні квижки: "Огленне коло", "В масках епохи", "Сучасник" і "Генерал" Особи, що до 1. січня 1955 р. внесуть передплату на 1955 і 1956 рік, одержать, як

подарунок,

книжки: "Огненне коло", "В масках епохи", "Сучасник", "Вальдшнени", "Боротьба проти московського імперіялізму й Українська Національна Рада", "Генерал", "Лю. біть Україну" та календар на 1955 рік.

Нові передплатники, що передплатить "Українські вісті" Нові передплатники, що передплатито покраїнські вісті" на один рік, крім вищезгаданих книг-подарунку, одержать додатково роман "Чотира шаблі" та календар на Кошти пересилки оплачує видавництво. 955 рик. Передилату можна вносити до місцевих уповноважених часовису "Українські вісті" або безпосереднью на адресу видавництва.

Винористайте добру нагоду! Приєднуйте нових передплатників!

Увага! у видавництві "УВ"

Читачі «Українських вістей» на тереві Австрії, не забувайте про сплату

вийшов з друку на 12-х аркушах розміром 15×21 см

Уповноважений на Австрію

Sopris!

ІЛЮСТРОВАНИЙ КАЛЕНДАР та 1955 pis p

Календар виконаний на доброму крейдяному папері з з портретами видатних синів Украіни — державних і церковних провідвиків та поетів і письменників Соборної України. В ньому подано також історичні дати.

Календарі можва набути в місцевих представництвах, кольнортерів або у видавництві «УВ».

Номечения 1— ям Америка і Канада — 0,40 дол. Америка і Канада — 022,06 Амеуралія — 023,00 Оращія — 033,00 Бельгія — 150 Фр. Фр. В ревоті країв і міжнароції купови

Нанлад невелиний, спішіть з замовленням!

Видавництво «УВ» **=>Розшуки∢=**

Розпукую Якима Радзіха (Радика) зі села Лиспчині, пов. Збараж, що в 1945-47 рр. як ав арадював в Українській Грековай — ССкасерне, в мольм впіхав у світ. Начен, Сопп 352 Howard Ave. USA.

Пізтяжненик політика, культура Годовний редактор В. БЕНДЕР
Адреса редактор В. БЕНДЕР

"U K R A I N S K I W I S T I:

(13b) Neu-Ulm, Ludwigstraße 10 U.S. Zone і громадського жатта

Видавищитво "УВ"

Резолюція Мя, представняки украївських громадських організацій: Союзу Організацій Українців в пос. В БОЛЮХ, голова Австралії, Української Громади Вікторії, М. КУЗЬМЕНКО, секретар

Увага, хворі, спабі, нервові!

Науково стверяжено, що відомий лікувальний засіб

99KALEFLUID66

повертає рівновагу організмові і нервовін системі, відроджує сиду й організм. "Kalefluid" — евстакт із життедайнях залют тварви рекомендуаться приватальному ослабленні, первозів депресії, перевующа астенії, франках винадках два підвищенному тисловії. Жинам він вищеперем'чених винадках два підвищенному тисловії. Жинам він вищеперем'чених винадків, також під нас переходового віну

"Kalefluid" — нагороджено 5-ма золотими медалями — в Парижі, Лондозі, Рямі, Фльоренції і Брюсселі. "Kalefluid" — сильний, випробуваний засіб для відбудови організму

Алреса виробництва і пентралі Laboratoire W.Kalefluid. 66, Bd. Exelmans Paris 16, France.

AUSTRALIA: Mrs V.Miller 35, Balmoral Str. Blaktown N.S.W. Pharmacie Fridman 54 rue de l'Aqueduc DEUTSCHLAND: LAND: st. gilles Bruxelles Goloschtschapoff, (14a) Ludwigsburg, Richard Wagnerstr. 11

На жадавня висилаються безкоштовно просцекти украївською моною.